KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 20 mei 1997 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot vaststelling van de voorwaarden voor de organisatie van en de deelneming aan risicovechtsporten", heeft op 10 juni 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe de organisatie en de deelneming aan risicovechtsporten te regelen. Onder "risicovechtsporten" worden vechtsporten verstaan, "waarbij het intentioneel toedienen van slagen of stoten, in het bijzonder op het hoofd, toegestaan is".

Het ontwerp bepaalt in de eerste plaats dat niemand de beoefening van risicovechtsporten mag organiseren of aanleren, zonder daartoe erkend te zijn (artikelen 4 tot 6).

Voorts stelt het ontwerp de leeftijdscategorieën voor deelname aan risicovechtsporten vast (artikel 7).

Het stelt ook de voorwaarden vast inzake de sportmedische keuring waaraan de beoefenaar van een risicovechtsport zich moet onderwerpen (artikelen 8 tot 11 en 13).

Het ontwerp bepaalt dat de beoefenaar van een risicovechtsport in het bezit moet zijn van een wedstrijdboekje, waarvan het de inhoud bepaalt (artikel 12).

Het ontwerp bepaalt voorts dat bij elke risicovechtsportmanifestatie een medisch toezicht georganiseerd moet worden (artikel 14).

Ten slotte bevat het ontwerp een aantal opheffingen en overgangsbepalingen (artikelen 16 tot 18). Daaruit blijkt dat het een regeling vervangt die voorheen beperkt

was tot de bokssport, maar nu uitgebreid wordt tot de risicovechtsporten in het algemeen.

RECHTSGROND

1. De aanhef van het ontworpen besluit verwijst naar het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, zonder evenwel de artikelen aan te wijzen die in het bijzonder als rechtsgrond voor de bepalingen van het ontwerp zouden kunnen dienen.

De Raad van State meent dat de volgende bepalingen van het decreet machtigingen aan de Vlaamse regering bevatten, welke voor het ontwerp relevant kunnen zijn :

- artikel 15, § 2 (bepalen van de voorwaarden inzake erkenning van toezichthoudende artsen, van hun bevoegdheden en van de sportmanifestaties waarop hun aanwezigheid vereist is);

- artikel 19, tweede lid (bepalen van de leeftijdsgrenzen voor deelname aan sportmanifestaties);

- artikel 20, tweede en derde lid (bepalen van de inhoud en de frequentie van de sportmedische keuring, alsmede van de vorm en de inhoud van het attest terzake);

- artikel 25, tweede lid (bepalen van de modaliteiten van het vastleggen van de bevindingen van de erkende controleartsen in een proces-verbaal);

- artikel 47 (vaststellen van de data van inwerkingtreding van de onderscheiden bepalingen van het decreet).

2.1. Het decreet van 27 maart 1991 machtigt de Vlaamse regering daarentegen niet om te bepalen dat een erkenning vereist is voor degenen die de beoefening van risicovechtsporten organiseren of aanleren of die sportmanifestaties van risicovechtsporten organiseren. Het invoeren van een dergelijke regeling kan evenmin ingepast worden in de algemene bevoegdheid van de Vlaamse regering om decreten uit te voeren, gelet op de ernstige beperking van de individuele vrijheid die het vereiste van een voorafgaande erkenning steeds inhoudt.

De desbetreffende bepalingen van het ontwerp, vervat in de artikelen 4 tot 6 en 18, hebben bijgevolg geen rechtsgrond.

Weliswaar verwijst de gemachtigde ambtenaar naar artikel 4, tweede lid, van het decreet van 27 maart 1991. Volgens die bepaling kan de regering de verplichtingen die bij artikel 4, eerste lid, 1° tot 4°, aan de sportverenigingen worden opgelegd, "nader preciseren". De gemachtigde ambtenaar haalt in dit verband de bepaling sub 4° aan, krachtens welke de sportverenigingen aan de regering de garantie moeten geven dat alle maatregelen zijn genomen om een medisch verantwoorde sportbeoefening te bevorderen. Volgens de gemachtigde ambtenaar wordt de erkenningsprocedure "ingebouwd" als een dergelijke garantie.

De Raad van State kan het met die zienswijze niet eens zijn. Artikel 4 van het decreet heeft het over een aantal positieve verplichtingen die aan de sportverenigingen worden opgelegd. In dat artikel kan echter geen machtiging worden gelezen om activiteiten te verbieden, zolang daarvoor geen erkenning is verleend.

2.2. Het decreet van 27 maart 1991 machtigt de Vlaamse regering evenmin om een regeling uit te werken in verband met de kosten die voortvloeien uit de naleving van de bepalingen van het decreet.

De artikelen 13 en 15, tweede lid, van het ontwerp, volgens welke bepaalde kosten gedragen moeten worden door de sportbeoefenaar resp. de organisatoren, hebben dan ook geen rechtsgrond.

2.3. In zoverre artikel 7 van het ontwerp de deelname aan sportoefeningen of -wedstrijden afhankelijk stelt van het vervullen van andere voorwaarden dan die welke verband houden met de leeftijd, de medische keuring of de afwezigheid van dopinggebruik, voegt het voorwaarden aan het decreet toe. In zoverre mist ook dit artikel rechtsgrond.

Op dit punt wordt nader ingegaan bij de bespreking van dat artikel 7.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Het eerste lid van de aanhef dient aangevuld te worden met een verwijzing naar de artikelen van het decreet van 27 maart 1991 waaraan inzonderheid uitvoering wordt gegeven (zie hiervóór, opmerking 1 i.v.m. de rechtsgrond).

Overigens is het decreet van 27 maart 1991 gewijzigd bij een decreet van 20 december 1996, niet van 19 december 1996.

2. Ingevolge de wijziging van het decreet van 27 maart 1991 bij het voornoemde decreet van 20 december 1996 is met ingang van 1 januari 1997 de verplichting afgeschaft om het advies te vragen van de Raad voor medisch verantwoorde sportbeoefening.

Het tweede lid van de aanhef dient derhalve weggelaten te worden.

3. In de aanhef dient een lid ingevoegd te worden, waarbij verwezen wordt naar het advies van de inspectie van financiën, gegeven op 19 maart 1997.

Artikel 1

De leesbaarheid van het ontworpen besluit zou verbeterd kunnen worden door ook een definitie op te nemen van "het decreet", zijnde "het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening". In dat geval kan de tekst van de artikelen 1, 5°, 2 en 16 van het ontwerp vereenvoudigd worden.

Artikel 2

1. In 1° schrijve men "artikel 2, 4°" in plaats van "artikel 2, 4)".

2. Gelet op de definitie vervat in artikel 1, 5°, dienen in artikel 2, 3°, de woorden "zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van het decreet (van) 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening" weggelaten te worden.

Men schrijve voorts "die wordt georganiseerd" in plaats van "die worden georganiseerd".

Artikel 4

Er wordt verwezen naar opmerking 2.1 i.v.m. de rechtsgrond.

Artikel 5

Dit artikel is van toepassing op elke "erkende" verantwoordelijke organisator. Ook hier wordt verwezen naar opmerking 2.1 i.v.m. de rechtsgrond.

De bepalingen van dit artikel zouden behouden kunnen blijven, als het artikel toepasselijk gemaakt wordt op elke verantwoordelijke organisator, zonder meer. In dat geval zou dit artikel best ondergebracht worden in hoofdstuk VII van het ontwerp (medisch toezicht).

Artikel 6

Er wordt verwezen naar opmerking 2.1 i.v.m. de rechtsgrond.

Artikel 7

1. Volgens het eerste lid mag niemand aan "risicovechtsporten" deelnemen vóór hij de leeftijd van 16 jaar bereikt heeft.

Artikel 19 van het decreet van 27 maart 1991 draagt aan de regering enkel op om de leeftijdsgrenzen te bepalen voor deelname aan "sportmanifestaties". De beoefening van een sport buiten een georganiseerd verband of als loutere voorbereiding op sportmanifestaties valt buiten de reikwijdte van die opdracht. De gemachtigde ambtenaar is het

hiermee eens, en stelt zelf voor om te schrijven : "Niemand mag aan een sportmanifestatie van risicovechtsporten deelnemen ...".

2. Nog volgens artikel 7, eerste lid, wordt voor minderjarigen (tussen 16 en 18 jaar) de schriftelijke toestemming van de ouders of de voogd vereist.

Ook al heeft dit vereiste betrekking op een bepaalde leeftijdscategorie, toch is het méér dan een voorwaarde inzake leeftijdsgrenzen. Voor het opleggen van dit vereiste biedt artikel 19 van het decreet van 27 maart 1991 geen rechtsgrond.

3. In artikel 7, tweede lid, van het ontwerp is sprake van een "vergunning van «beroepssportbeoefenaar»". De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat hiermee een "vergunning" wordt bedoeld die door bepaalde sportfederaties wordt uitgereikt.

De Raad van State vraagt zich af of het wel nodig is te verwijzen naar een vergunning van een sportfederatie, en of het niet aan te raden is eenvoudig te bepalen dat inzake risicovechtsporten niemand een beroepssportbeoefenaar mag zijn vóór hij de leeftijd van 18 jaar bereikt heeft.

4. Volgens het derde lid kan de minister voorwaarden inzake medisch verantwoorde sportbeoefening opleggen,

waaronder jongeren beneden de 16 jaar kunnen worden opgeleid.

Het is twijfelachtig of de Vlaamse regering, zonder daartoe door de decreetgever gemachtigd te zijn, een regeling inzake de opleiding van jonge sportbeoefenaars kan opleggen, laat staan daartoe machtiging kan verlenen aan een minister.

In de veronderstelling dat het derde lid ingepast zou kunnen worden in de uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse regering, schrijve men in fine : "... kunnen worden opgeleid tot beoefenaar van een risicovechtsport".

5. In het vierde lid schrijve men "risicovechtsporten" in plaats van "sporttakken".

Artikel 11

Men schrijve "beoefenaars van een risicovechtsport" in plaats van "sportbeoefenaars".

Artikel 12

Gelet op opmerking 2 bij artikel 7, schrappe men in artikel 12, vierde lid, de verwijzing naar "de toestemming, zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid".

Artikel 13

Er wordt verwezen naar opmerking 2.2 i.v.m. de rechtsgrond.

Artikel 15

Er wordt eveneens verwezen naar opmerking 2.2 i.v.m. de rechtsgrond.

Artikel 17

In 1° schrijve men "1984" in plaats van "1994".

Artikel 18

Er wordt verwezen naar opmerking 2.1 i.v.m. de rechtsgrond.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS, L. HELLIN,	staatsraden,
	A. ALEN, H. COUSY,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER